

1937/38

„Tütarlaps Läänest“ teise koosseisuga „Estonias“

Laupäeva õhtul anti G. Puccini ooper „Tütarlaps Läänest“ teise solistikonna koosseisuga. Peategelastest esitas nüüd Minnit N. Loona ja šeriffi V. Veigat.

Eelduste kohaselt see osa N. Loonale ei sobi just eriti hästi, kuna artist siin ülesannete jaoks on liialt jõuline nii iseloomu kui häälematerjali poolest. Lisaks veel lauljanna esitab mezzosopranit, osa aga kuulub sopranile. Nõnda siis kõrgem dessituur sunnib kord juba tugevat häält andma paiguti vältimatu ülepingutusega. Teises vaatuses tuli ette noot, mida üldse ei saavutatud. Nõnda siis N. Loonal polnud kerge oma osa vokaalne läbiviimine parajuse piires. Aga ta püüdis pidada mõõtu ja saavu taski tagasihoidlikkusega mitmeti sobivaid tulemusi. Purskelised kohad paratamatult kujunesid ülivõimsateks (teise vaatuse vihatseen). Lauljanna hääli fortes on õige kõlarikas; selles sihhis sobiks ka praegusest enam arendada me-

zo vocet. Samuti ta võiks jälle pöörata tähelepanu tremolole. Mängulisest küljest N. Loona on tähelepandavalt suutlik. Siingi ta tegi küllalt saavutusi, kuid osa siiski ei lasknud näidata täisvõimeid. Kurja joont oleks võinud kasutada natuke vähem. Kokkuvõttes viis N. Loona selle ebatavaliku osa siiski läbi rahuldust pakkuvalt, paiguti hästigi arendatult.

V. Veigat šerifina pakkus väärtuslikku laululist külge. V. Veigati kohta tuleb tähendada, et ta oma osa andis küll egoismiga ja pealetikkuvusega, näitamata siiski erilisel tooruse põhijoont iseloomus. Säärane kuju oli kõigiti vastuvõetav ja hinnatav. Artistil püüsid vokaalse ning miimilise väljenduse külge kaunis sobivalt tasakaalus. V. Veigat meie laval on üks neid kujusid, kelle sisimad kalduvused lähedaselt kuuluvad ooperi juure.

Röövjõugu juhina esines endiselt P. Halp, kuigi kavalehel sama osa täitjana on märgitud ka E. Karrisoo. Kuna tegelaste rakendamine kuulub teatri juhtkonna kompetentsi ning praegu oleks ehk veel enneaegne Karrisoo väljalangemise põhjusi avalikkuse ees arutada, jäägu need puudutamata. Siiski märkigem niipalju, et on juhtunud mõningaid lahkarmamisi. Ooperisõprade seisukohalt oleks soovitatav, et Karrisoo kui noor, hääleliste omaduste poolest lubav jõud leiaks uuesti võimaluse tööle asumiseks.

Seekordne ooperietendus oli elevustelt pisut loium ning üldiselt kooskõlalt rabeledam. Orkestrisaade kohati tikkus natuke liialt valitsema. Siiski ei puudunud ka head ja haaravad momendid. Aga kõik õhtud ei kuku ju välja võrdselt. Publikut viibis etendusel rohkesti.

Ed. Visnapuu.

Kuressaare teater avas hooaja.

18. skp. avas Kuressaare teater oma hooaja Tammsaare-Särevi dramatiseeringuga „Kõrboja peremees“ teatri kunstilise juhi näitekunstnik Riivo Kuljuse lavastusel. Lavastus õnnestus hästi ja võeti rohkearvuliselt ilmunud publiku poolt aplausi ja heakskiitmisega vastu. Meeldejäävate ja õnnestunud kujudena kehastasid Riivo Kuljus — Katku Jürit, H. Maripuu — Katku Villut ja T. Maripuu — Kõrboja Reinu. Nende kolme küpse mängu kutsus esile aplause. Järgmise tükina lavastub „Paunvere“.

Wõru „Kannel“ avas hooaja. Laup., 18. sept. avas Wõru teater „Kannel“ amehhifult hooaja. Lavale toodi H. Raudsepa näidend: „Vipud tormis“.